

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

Mandatvm Dvcis Mediolani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

290 LEO P.X. C. LATERANENSIS V. MAXIMILIANVS I.
IMP.

Caracciolum præsentauit mandatum illustrissimi domini
Maximiliani ducis Mediolanensis: & idem Phædra legit
in ambone tenoris infra scripti, videlicet:

MANDATVM DVCIS MEDIOLANI.

*Maximilianus Maria Sforia, vicecomes, dux Mediolani, &c.
Papiae princeps, Angleriae comes, ac Genuæ
& Cremonæ dominus.*

Nemini dubium sit, quod sacrosancta vniuersalis Synodus, in Deo optimo maximo congregata, vniuerso Christiano orbi & gregi dominico, ac etiam catholicis principibus est admodum proficua & salutaris. Nam circa Christianæ religionis indiuisibilem unitatem, pacem & tranquillitatem versatur, pro vniuersali morum in capite & in membris ecclesiæ reformatione ac Christianæ fidei augmento, & vt vitia extirpentur, corrigantur excessus, & virtutes solidæ inferantur. Tendit etiam ad regum & principum inuicem dissidentium pacificationem & concordiam. Anno superiore felicis recordationis Iulius secundus Lateranense Concilium instituit, & reformandæ ecclesiæ initium tulit, & normam afferre cœpit, extirpando errores qui surgere in Christianis populis velle videbantur. Dehinc ut Pisanum Conciliabulum tolleret, & eius perniciosissimi schismatis extirparet autores, ipsos & præcipios eos fautores Italia expulit. Quibus expulsis, mihi in primis aditus patuit ad recuperandum paternum & hereditarium statum Mediolanensem. Iulio secundo ex humanis sublato, qui tantorum operum auctor esse cœperat, illi successor creatus est, in quo nec sapientia maior, nec animi bonitas firmior ad peragendum quæ inchoata fuerant, desiderari posset. Nuper igitur certior factus sum, sanctissimum ac beatissimum dominum nostrum, dominum Leonem diuina prouidentia decimum pontificē maximum in Lateranensi Concilio sextam sessionem celebrasse, & principes ac populos omnes monuisse, & statuisse, quæ finiendo Concilio supersunt, & pacando Christiano orbi necessaria videntur, peragere velle. Res profecto admodum salubris, & quæ nullis vñquam laudibus satis efferri posset. Hæc autem cum ab omnibus sint magnificienda, minime

ANNO CHRISTI 1515. a me sine graui nota negligi possent. Neque enim vñquam ex animo excidet, occupato parentis mei statu, id ipsum quod patria procul vixi, serenissimi Cæsar is beneficio * reatum me vixisse: & nisi inter ceteros beatissimi Iulii secundi arma Gallum hostem pepulissent, frustra a me per hæc tempora parentis mei principatus desiderari potuisset. Collibens igitur atque omni studio ad Lateranense Concilium accedo: cui, nisi impius atque ingratus esse velim, deesse nusquam debedo. A sancta nostra matre ecclesia separare me, iniquissimum esset, præsertim cum ad id ipsum, quod sum, apostolicae sedis & sanctissimæ ligæ, Romanique Cæsar is beneficium esse agnoscam ac fatear. Omnibus igitur meliori modo, via, iure, forma & causa, quibus melius, validius & efficacius possum, eligo, creo, atque constituo reuerendum dominum Marinum Caracciolum apostolicum protonotarium, consiliarium & oratorem dilectum meum, verum & certum ac legitimum procuratorem, & mandatarium ac nuntium specialem, vt nomine meo in hoc sacro Concilio ac Christiana religione & congregazione intersit, assistat, suffragetur, & in omnibus & singulis actis & processibus ea agat, tractet, proponat & concludat, quæ pro sanctæ Romanæ ecclesiæ reformatione, & pacandis Christiani orbis turbationibus atque incommodis, agi, firmari & concludi oportere censembitur. Polliceor autem in verbo veri principis & cum iuramento, omnia & singula me firma & rata habiturum, quæ per ipsum ad hoc publicum bonum procurata, dicta, acta, gesta aut promissa fuerint. In cuius rei fidem & testimonium præsentes fieri iussi, & non solum sigilli mei munimine, verum manus meæ propriæ subscriptione stabiliui.

Datum Papiæ die nono Maii, millesimo quingentesimo decimotertio.

Maximilianus.

Quo etiam finito, reuerendus dominus Alexander archidiaconus Mantuanus dedit mandatum illustrissimi marchionis Mantua, & dominus Thomas Phædra legit illud tenoris infra scripti, videlicet: